

Letna volilna konferenca OK ZRVS Ljubljana Šiška

Še naprej kritično in konstruktivno

Te dni so imeli rezervni vojaški starešine naše občine svojo letno volilno konferenco, ki je zelo uspela prav zaradi svoje kritične zasnove glede uspešnejšega strokovnega pouka in nadaljnje rasti te družbene organizacije posebnega pomena.

Kritično so ocenili dosedanje delo predsedstva in krajevnih organizacij ZRVS v minulem štiriletnem obdobju in poudarili nujnost nadaljnjega usposabljanja novoizvoljenih vodstev za delo v krajevnih organizacijah in občinski konferenci ZRVS. Ob tem so posebej poudarili potrebo po še večji medsebojni povezavi in sodelovanju predsedstva OK ZRVS s krajevnimi organizacijami, po večji medsebojni informiranosti in preverjanju izvajanja zastavljenih nalog. Največ besed je steklo o nadaljnjem ideološko-političnem in vojno-zaščitnem usposabljanju in izpopolnjevanju rezervnih vojaških starešin. Kar zadeva programe, je poseben poudarek veljal posodobitvi predavanj in izbiri predavateljev. Konstantno upadanje prisotnosti rezervnih vojaških oficirjev na obveznih predavanjih je že na meji kritičnosti, saj v nekaterih krajevnih organizacijah niso dosegli niti 20-odstotne udeležbe.

Realna ocena uporabe materialno finančnih sredstev je v skladu s stabilizacijskimi naperi, ob pripombi, da so bila planirana in uporabljena sredstva glede na število članov RVS v ljubljanskih občinah najmanjša ravno v naši občini, ki ima največ članov.

S tem ni rečeno, da ta naša šišenska organizacija ni imela kot celota v občinskem merilu v svojem štiriletnem mandatu tudi uspehov. Ti se kažejo v uspo-

Razprava na letni volilni konferenci OK ZRVS Ljubljana-Šiška je bila zadosti ostra in kritična. Podane so bile številne pobude in smernice.

sabljanju krajanov in mladine na področju SLO in DS, pa tudi v aktivnem delovanju v organih krajevnih skupnosti, vendar bi člani ZRVS lahko še več storili v notni fronti SZDL, če bi bili bolj dejavni pri reševanju problematike v svojih KS in organizacijah združenega dela. Uspeh posamezne krajevne organizacije ZRVS je odvisen namreč tako od njenega vodstva kot tudi od samih članov.

tv-15 naš TOVARIS

Stanislav Čufer novoizvoljeni predsednik OK ZRVS Ljubljana Šiška

Takoj po občinski letni volilni konferenci šišenskih rezervnih vojaških starešin smo izkoristili priložnost, da predstavimo novoizvoljenega predsednika. O sebi pravi: »Od leta 1979 sem upokojeni vojni starešina, po činu polkovnik JLA. Rojen sem 4. maja 1927. leta v vasi Nemški rovt onkraj Jelovice, v prelepem in še vedno dragem mi Bohinju. Izhajam iz napredne delavske družine. Takratno težko življenje in prva leta okupacije sem še kot otrok trdo občutil, saj sem bil zaposlen kot gozdni delavec pri gozdni upravi v Bohinjski Bistrici; že v 17. letu sem postal borec-kurir Prešemove brigade in doživel osvoboditev v Trzihu pri Trstu kot oficir, komisar čete za zvezo v Vojkovi brigadi.

Tako se je začela moja nova življenjska pot. Partija, v katero sem bil sprejet še v NOV, je od mene zahtevala, naj se opredelim za vojaški poklic. Postal sem aktivni oficir JLA in do upokojitve opravljal številne, tudi partijsko-politične dolžnosti v enotah, poveljstvih in šolah protiletalske artilerije in protizračne obrambe. Sodim med pionirje najmlajšega rodu v oboroženih silah — raketnih enot v vojnem letalstvu in protizračni obrambi. Na koncu sem še nekaj let opravljal odgovorno dolžnost tudi v teritorialni obrambi.«

● Kako ste dosegli tako visok čin?

»Moje napredovanje je tesno povezano s lastnim delom in doseženimi uspehi pri zaupanih dolžno-

stih. Vsaka večja dolžnost je zahtevala večjo odgovornost, večjo izobrazbo in sposobnost, temu pa je sledilo tudi napredovanje v činu. Brez uspešno končanih visokih šol, nenehnega učenja in izpopolnjevanja ob delu ne bi mogel slediti hitremu razvoju, posodobitvi in zahtevam naših oboroženih sil, torej ne bi mogel napredovati.«

● Zakaj ste se po upokojitvi opredelili za delo v ZRVS?

»Želel sem nadaljevati z delom tam, kjer sem prenehal. V ZRVS sem našel številne tovariške, ki so imeli meni podobno življenjsko pot, v mladih rezervnih starešinah vidim nas — nekoč mlade, polne želje po življenju, znanju in delu. Občutil sem, da je moje mesto v tej organizaciji in da bom prav v njej lahko najbolj prispeval k usposabljanju in pripravi starešin za dolžnosti v miru, izrednih razmerah in v vojni. Mlad sem izkusil, kaj je oboroženi boj, veliko tega spoznal tudi v povojni graditvi in pri usposabljanju vojnih starešin, enot in štabov v naših oboroženih silah. V svojem življenju in delu sem vedno spoštoval in cenil predvsem vrednost človeka kot subjekta v naši socialistični družbi. Lepo je to ponazoril na naši konferenci neki delegat, ki je rekel približno takole: »Če kdo v tovarni slabo dela ali napravi materialno škodo, podjetje izgubi samo denar, če pa vojaški starešina v oboroženem boju naredi napako, lahko enota izgubi vse svoje ljudi.« V tem

vidim ves pomen nenehnega lastnega usposabljanja rezervnih vojaških starešin in njihove priprave za ukrepanje v izrednih in vojnih razmerah.«

● V svoji razpravi ste se omejili na pomen vodenja organizacije ZRVS. Zakaj?

»Mislim, da nam je vsem dobro znano, kje je mesto in vloga ZRVS kot sestavnega dela frontnih sil v SZDL, in prav tako naloge, z katerimi se ukvarja organizacija ZRVS v naši občini.

Poudarek bo veljal vodenju organizacije ZRVS v krajevnih organizacijah in predsedstvu OK ZRVS naše občine, ker je izvoljenih veliko novih ljudi, da bi pa lahko delali, se moramo predvsem organizirati, se usposobiti in pripraviti za uresničevanje nalog, ki nam jih je naložila letna volilna konferenca. Zagotoviti moramo, da bo naša organizacija tudi v prihodnje ena od vzornih v ljubljanski regiji.«

● Na koncu še neko vprašanje — s čim se ukvarjate v prostem času, čeprav ste pravzaprav upokojenec?

»Ne vem, če ga sploh imam, tako pogosto slišimo od upokojencev. Rad in vse rajši skočim v svoj rodni Bohinj. Moja že 80-letna mati živi sama in bi najraje videla, da bi bil doma.

Imam pa tudi konjička, ki mi je nešteto krat popestril življenje. Ukvarjam se z filatelijo in do nedavna sem bil tudi predsednik Filatelističnega društva Ljubljana. Seveda sem tudi pri tem dokaj usmerjen. Najljubša mi je zbirka rednih znamk, ki so izšle takoj po vojni z likom maršala Tita in tako imenovana serija-partizani, saj na svoj način simbolizirajo naš boj in revolucijo. Rad tudi kaj preberem, poslušam radio in gledam TV, pri tem pa najdem tudi čas za svoje najbližje, sprehod in s tem psihično sprostitvev.«

Mario L. Vilhar
Foto: Jože Čurin